

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4.2.2014 v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Pavlátky a přísedících Jiřiny Žampachové a Stanislava Šebesty, **t a k t o :**

obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] [REDACTED] ve [REDACTED] [REDACTED], důchodce, trvale bytem [REDACTED]
[REDACTED], adresa pro účely doručování [REDACTED],

j e v i n e n, ž e

od přesně nezjištěné doby, pravděpodobně od letních měsíců roku 2008, nejméně do 22. 4. 2013 v [REDACTED], okres České Budějovice, v dětském pokoji v domě č. 7 při návštěvách svého syna [REDACTED] a jeho rodiny a v [REDACTED], okres Prachatice, na své chalupě č. 7 v době, nejméně jedenkrát měsíčně, kdy byla nezletilá [REDACTED], nar. [REDACTED], jako otcovskému dědečkovi svými rodiči svěřena do jeho péče, tuto, ležící na posteli, ač věděl, že jí dosud není patnáct let, opakovaně v přesně nezjištěných případech vysvlékal, rukama osahával na nahých prsou, těle a na nahém přirození, přes její slovní odpor a pláč ji roztahoval nohy a držíc ji za stehna ji rty, popřípadě jazykem dráždil na přirození,

t e d y

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti a zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

t í m s p á c h a l

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 187 odst. 2 tr. zák. **k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dva) roky.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 1 (jeden) rok.**

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl spolehlivě prokázán skutkový děj v tom rozsahu, jak je popsán ve výrokové části výroku o vině. Při svém rozhodování vycházel soud zejména z výpovědi poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], ze závěrů znaleckého posudku PhDr. Danuše Nichtburgerové, dále z výpovědí svědků [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], nar. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], ze závěrů znaleckého posudku soudních znalců MUDr. Jiřího Hrdličky a Mgr. Václava Šnorka, jakož i z listinných důkazů.

Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení jednání kladené mu za vinu zcela popřel, uvedl, že jeho vztah s [REDAKCE] byl dobrý, dokud se nechytila nějaké party v Mercury, mezi ním a [REDAKCE] byl vztah dědy s vnučkou, byl to dobrý vztah, nehádali se. Ohledně frekvence jejich kontaktů uvedl, že přijel, když ho pozvali na [REDAKCE], jezdil tam jako výpomoc, jinak jezdila [REDAKCE] k němu na chalupu, někdy jednou za měsíc, někdy dvakrát, různě, jak ji nepotřebovali doma. [REDAKCE] k němu jezdila na chalupu sama, dobrovolně, také pro ni jezdil, na chalupu začala jezdit asi ve čtyřech letech, od třinácti let mu [REDAKCE] pomáhala dost na té chalupě, umyla okna, společně vařili, sázeli brambory a podobně. Na chalupu za ním jezdili i další vnuci a vnučky. Na chalupě spali v jedné místnosti, každý na své posteli, on se jí nikdy na intimních místech nedotýkal. Neví proč [REDAKCE] něco takového uvádí, jaký má důvod. V [REDAKCE] spali společně s [REDAKCE] a [REDAKCE], v prostřední místnosti, kde nejsou dveře, na jedné posteli – letišti. Dodal, že [REDAKCE] spávala oblečena do pyžama. Má za to, že se s [REDAKCE] o sexu nebavil. Popřel, že by si s [REDAKCE] po telefonu povídal o Venušíných kuličkách a o broskvičce. Potvrdil, že měl k dispozici facebook, který mu pak [REDAKCE] zablokovala. Popřel, že by na chalupě [REDAKCE] svlékal kalhotky, že by jí ruku a jazyk strkal do přirození a hladil jí po genitáliích, dodal, že nemá žádný sexuální život, po prodělaném ozařování a poté, co mu vzali varlata, už není žádný chlap. Manželka mu zemřela 6.11.2006. Uvedl, kdy se léčil na rakovinu prostaty, a později pro zlomeninu obratlů – v roce 2011. Má za to, že prostřednictvím mobilního telefonu [REDAKCE] nekontroloval. U hlavního líčení setrval na své výpovědi z přípravného řízení, dodal, že má za to, že to je takové všechno „nahrané“. Zdůraznil, že s ohledem na jeho zdravotní stav od roku 2006 nemá žádné sexuální nutkání. Ke

konfliktu mezi ním a [REDAKCE] nedošlo, v životě jí neřekl škaredé slovo, ani že by ji nějak úkoloval, omezoval, byl rád, že tam s ním někdo je, i když se dívala na televizi, hlavně že tam s ním někdo byl, nebo večer něco prohodili, všechno bylo v pořádku, až potom si jí její matka nějak získala a byla pod jejím vlivem. Potvrdil, že v době, kdy si ona začala s tou partou, jí začal dost hlídat, volal jí kde je, nebo co dělá a tím to začalo. Měli dohodu, že si budou volat každý den, potom zjistil, že to říká mamince a že si z něho dělají blázný, tak potom přestal. Na otázku, proč o něm poškozená uvádí, že se vůči ní měl dopustit sexuální jednání uvedl, že neví, jedině z toho důvodu, že ji peskoval, že ji hlídal, jiný důvod tam není. Nic takového neudělal. S [REDAKCE] naposledy mluvil telefonicky, kdy naposled mu ona řekla „drž hubu“, od té doby s ní nemluvil, akorát jí na konci školního roku poslal 200,- Kč, asi za týden mu to přišlo nazpět. Dodal, že do [REDAKCE] jezdil jenom když mu zavolali, do výchovy [REDAKCE] se vkládal a dostal se do rozporu s její matkou. Potvrdil, že kamarádku [REDAKCE] vezl autem do [REDAKCE]. Rovněž uvedl, že dárky kupoval i dalším vnoučatům. Potvrdil, že v [REDAKCE] spal na letišti v pokoji, kde spali děti.

Z protokolu o výslechu svědka – osoby mladší 15-ti let, poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE] bylo zjištěno, že jednání obžalovaného začalo ve 4. třídě, když jí bylo 10 let, kdy u obžalovaného byla na výpomoci. Tehdy seděla na posteli a koukala na pohádky, on k ní přišel, začal na ni šahat, šahal jí na nohy, ona nevěděla, co dělá, pak jí svléknul tepláky, ona mu říkala, ať toho nechá, netušila, co dělá, jak byla malá, no a pak jí to vlastně začal dělat pusou, když potom jeli na oběd k příbuzným, tak brečela a on jí říkal, proč brečí, že jí nic nemůže být. No a od té doby to bylo pokaždé, když byla buď u něj, nebo on u nich. Skončilo to před půl rokem, když to řekla mamce. Blíže pak popsala, že poté, co jí obžalovaný svlékl tepláky i kalhotky, tak jí to dělal pusou, jazykem kroužil tam dole – v rozkroku. Ona ležela na posteli, jako by skoro na kraji, on klečel na zemi, ona brečela a říkala mu, ať toho nechá. Mohlo to trvat asi 5 minut. Na otázku uvedla, že obžalovaný přitom nic neříkal, až ke konci jí řekl, že má krásnou broskvičku. Potom jí to dělal buď rukou, nebo jazykem, pokaždé když byla u něj na chalupě, kde spala v místnosti, kde jsou dvě postele, on vždycky přišel k ní a třeba jí prosil, jestli si tam může šáhnout, tak on i když mu řekla, že ne, tak jí to pyžamo stejně svléknul a pak to dělal vždycky buď rukou, nebo jazykem, tou rukou, jako by jezdil na povrchu toho přirození, bolest necítila. Do přirození jí prsty nestrkal. Dodala, že tím jazykem bylo to samé. Také jí hladil na prsou, totéž se dělo, když u nich spal v pokojíčku. Ona se tomu hodněkrát bránila, když jí držel za stehna, tak se snažila vycouvnout, ale on jí držel tak pevně, že většinou pak jen zůstala ležet a jen brečela, pokaždé se snažila se od něj dostat. Rovněž uvedla, že on říkal rodičům, že tam potřebuje s něčím pomoc, že tam třeba potřebuje umýt okna, vždycky tam chtěl jít a ne její sestřenicí, které je asi 25 let. Na otázku, zda to někomu řekla, svědkyně uvedla, že to řekla jen spolužačkám, v té 4. třídě, nejvíce to věděla [REDAKCE], také o tom věděla [REDAKCE], až později to řekla [REDAKCE]. Uvedla, že [REDAKCE] se jí ptala, jestli to řekla rodičům, a říkala jí, ať jim to řekne, ona to rodičům neřekla, protože se bála, že tatka bude věřit obžalovanému, protože je to jeho táta, a že rodiče se budou hádat a že se rozvedou. Ona si často říkala, že to mamce řekne, až to pak nemohla vydržet a napsala to mamce na takový papírek. Na otázku, proč se rozhodla to říci, uvedla, že proto, že to poznali i mamčiny kamarádky, které mamce říkaly, ať ji k němu neposílá, že je to divné, že to není normální, a mamka vlastně říkala, že se k ní chová jako k manželce, protože když třeba šla spát ke kamarádce, tak on dělal žárlivé scény, s tím, ať si jde kam chce, ať si dělá co chce. Rodičům říkala, že půjde spát jinam, když měl obžalovaný spát u nich, ale děda (obžalovaný) říkal, proč by měla jít spát někam jinam. Má za to, že mamka začala něco rušit, když byla v 8. třídě, když slyšela jejich telefonáty. Uvedla, že když například s mamkou jely ke kamarádce, kdy tam měly spát a brala si sebou tašku s věcmi, tak došlo k hovoru, kdy obžalovaný říkal, že je mu jedno, jestli v té tašce nosí robertka, nebo

Venušiny kuličky, nebo kondomy, že to jako neřeší, jestli je už použila a podobně. Tehdy to slyšela mamka, protože ona to dala na reproduktor, aby to slyšela, bylo to v roce 2012, někdy před vánoci. Vypověděla, že obžalovaný na ni nebyl zlý, vždy se snažil kupovat jí nějaké věci, telefonoval jí obden, a každý den jí psal SMS – třeba užij si hezký den. Obžalovaný na ni chtěl, aby mu založila profil na facebooku, obžalovaný jí dělal žárlivé scény, když chtěla spát u kamarádky, chtěl jí ráno odvézt do školy, aby jí tam nevezli rodiče kamarádky. K dotazu uvedla, že vždy když jí děda hladil, byl oblečený, nikdy ho neviděla nahého, nikdy si nevšimla, že by měl ztopořený penis. Myslí si, že její bratr [REDAKCE] si ničeho mezi nimi nevšiml. Ona poznala asi čtyři kluky, ale bez sexuálních zkušeností, jen si třeba dali pusu. Rovněž uvedla, že obžalovaný jí za to jeho jednání nic nesliboval, ale pořád jí kupoval nějaké věci, on to kupoval vždy sám, i když mu třeba říkala, že nic nechce, on říkal, ať si něco vybere. Rovněž se vyjádřila k otázce svého sebepoškození, žádné drogy nikdy nebrala. U hlavního líčení setrvala na své výpovědi z přípravného řízení, popřela, že by se chytla nějaké závadné party, potvrdila, že věděla o tom, že dědeček má zdravotní problémy, že bere prášky. Opětovně uvedla, že se bála to co se událo říci, taťka říkal, že stál na její straně, ale dědovi říkal, že jí nevěří, doma zase říká, že věří jí, bála se, že se rodiče rozvedou, že se budou hádat, přesně jako je to teď. Dodala, že taťka se dědy až přehnaně zastával. Co se událo, řekla tenkrát kamarádkám, ony jí říkaly, ať to rodičům řekne, nebo ať zavolá na linku bezpečí. Dodala, že se obžalovanému nechtěla mstít, jenom už prostě obžalovaného chtěla přestat vídat a to kvůli tomu chování. Obžalovaný jí nikdy neříkal, že o tom nemá mluvit, ale kupoval jí hodně věcí, asi aby to neřekla, kupoval jí hodně dárků, i taťka říkal, že už to přehání. Koupil jí například bundu, džíny, boty, hodně věcí, potom brýle, peněženku, kupoval jí více věcí než ostatním vnoučatům. Byly to dárky nejen na narozeniny a vánoce. Potvrdila, že obžalovaný s nimi spával v posteli, nikdy ho neviděla nahého, před ní se nikdy nepřevlékal. Obžalovaný nikdy nechtěl, aby strpěla nějaké jeho chování. Myslí si, že to, k čemu docházelo nikdo jiný neviděl, čím byla starší, tím mu to více odmítala, kolikrát u toho brečela, i ho odstrkávala, ale jak tam byli rodiče vedle, tak to nechtěla říci, myslela si, že to přestane. Když na ni obžalovaný sahal, tak to spal brácha na zemi. Když plakala, děda na to nereagoval, ne však pokaždé, ale když to po chvíli vzdal, tak jí řekl, že mají mezi sebou přeci nějaké přátelství, pak jí řekl, ať si tedy dělá co chce. Jednání obžalovaného neoznámila proto, že nechtěla rozhádat rodinu, myslela si, že to jednou přestane, ale s odstupem času si už „řekla dost“, a to proto, že v tom co jí dělal se nic nezměnilo, pokaždé když k nim šel, nebo ona šla k němu, tak vyžadoval, aby se nechala osahávat. K četnosti jednání obžalovaného uvedla, že to mohlo být jednou, dvakrát do měsíce, nebylo to každý měsíc stejné, ona k dědovi nejezdila pravidelně, to jednání trvalo od roku 2008 do začátku roku 2013. Dodala, že děda jí nikdy nežádal, aby to neříkala, matce to neřekla, protože se bála, bála se, že jí nikdo neuvěří a že taťka bude stát při dědovi. Rovněž uvedla, že matce jednání obžalovaného sdělila písemnou formou, protože se jí o tom špatně mluví.

Svědkyňě [REDAKCE], nar. [REDAKCE], v přípravném řízení uvedla, že podle ní má vnučka [REDAKCE] svojí matku ráda, ale bojí se jí, s nevlastním otcem vychází [REDAKCE] dobře, má ho ráda, považuje ho za vlastního otce. Pokud jde o [REDAKCE], nezaregistrovala, že by [REDAKCE] výrazně upřednostňoval před ostatními osobami, ani nezaznamenala mezi nimi, tedy obžalovaným a [REDAKCE] nějaké nenormální chování, či komunikaci.

Svědkyňě [REDAKCE], nar. [REDAKCE], v přípravném řízení uvedla, že s nezl. [REDAKCE] se stýká zcela minimálně, neví tedy o žádných problémech, které by se v daném směru mezi obžalovaným a [REDAKCE] vyskytly.

Svědék [REDACTED], nar. [REDACTED], v přípravném řízení uvedl, že co se týče vztahů jeho otce [REDACTED] k vnučce [REDACTED], o tom nic bližšího neví, ví, že tam otec jezdil hlídat děti, on sám s nimi ve styku není, pokud jde o rodiče [REDACTED]. Pochybuje o tom, že by se jeho otec takového jednání mohl dopustit.

Svědék [REDACTED], nar. [REDACTED], v přípravném řízení uvedl, že vztah jeho dědy k vnučce [REDACTED] byl normální, má za to, že [REDACTED] k němu měla kladný vztah. Dědu považuje za hodného člověka, jako dítě tam za ním také rád jezdil. [REDACTED] se k dědovi chovala úplně normálně, když přišla, sama dědu objala, nikdy si nevšiml, že by [REDACTED] byla přítomnost dědy nepříjemná. Děda jí všechno dovolil, koupil jí co chtěla. Nikdy nezaznamenal, že by mezi nimi bylo něco v nepořádku.

Svědčyně [REDACTED], nar. [REDACTED], v přípravném řízení uvedla, že vztah jejího dědy k vnučce [REDACTED] jí přišel jako normální, nikdy nezaznamenala nic divného.

Svědčyně [REDACTED], nar. [REDACTED], v přípravném řízení uvedla, že kontakt s rodinou [REDACTED] je minimální, většinou jen na rodinných oslavách, obžalovaného zná jako velice vyrovnaného, milého, slušného a příjemného člověka. Nikdy na oslavách nezaznamenala nějaké zvláštní chování obžalovaného k [REDACTED].

Svědék [REDACTED], nar. [REDACTED], v přípravném řízení uvedl, že na chalupu za dědou jezdí pravidelně, asi tak jedenkrát za dva týdny, někde se tam potkal s [REDACTED], ta se mu se svými problémy nesvěřovala. Myslí si, že za dědou [REDACTED] jezdila ráda, aby si tam odpočinula. Obžalovaný se k ní choval jako k ostatním vnučatům, občas jí něco koupil. Nezaznamenal mezi obžalovaným a [REDACTED] žádné sexuální narážky, ohledně [REDACTED] uvedl, že mu to vždycky přišlo, že se snažila lidi vydírat.

Svědčyně [REDACTED], nar. [REDACTED], v přípravném řízení uvedla, že někdy v dubnu 2013 za ní přišla dcera [REDACTED] někdy kolem 17. hodiny odpoledne, když byl manžel s malým na fotbale, podala jí lísteček a říkala, že by jí chtěla něco říct, že se to týká dědy, ale že jí to není schopna říci, že jí to napíše. Tehdy „v ní hrklo“, protože v poslední době tam bylo pár podezřelých momentů, které jí zarazily a tak jí řekla, ať to tedy napíše, když jí to nemůže říci, ona sama odešla vedle do pokoje a napsala to a zase jí to podala. Asi po pěti minutách za ní opět přišla a podala jí lísteček, který předkládá, na kterém bylo napsáno: „Chtěla jsem Ti to říci hodněkrát. Nechci aby to vyznělo, že se chci dostat z průšvihů, ale dneska jsem si řekla, že Ti to už musím říci. Děda mě od 4. třídy osahává a sexuálně zneužívá. Proto si mě vždy kupoval atd. Proto se ke mně chová jak k manželce. Proto je na mě vždycky večer hnusnej, když se nechci nechat, proto chce na chalupu mě a ne [REDACTED]“ ([REDACTED] je vnučka pana [REDACTED]). Svědkyně uvedla, že sama něco tušila, protože poslední dobou zaznamenala několik podezřelých, divných momentů, bohužel si ve své širší rodinné pozici si nemohla dovolit s nějakým obviněním, byť i podezřením, protože by jí celá její širší rodina ukamenovala, protože jí mají za tu nehorší a pana [REDACTED] za toho nejlepšího. Když se dcery ptala, proč to neřekla dříve, ta jí řekla, že se bála, že taťka a všichni budou věřit dědovi a že to zničí rodinu. Někjaké podrobnosti jí určitě ten den neříkala, ona jí spíše utěšovala a chlácholila s tím, že to bude dobrý, details určitě nerozebíraly. Pak probíhaly telefonické rozhovory i s manželem, všichni jí říkali, že to není možné, že tomu má dát čas, že [REDACTED] měla poslední dobou nějaké kázeňské problémy, že si tím určitě něco kompenzuje, že si to vztahuje k pubertě, že to prostě není možné a ať nic nepodniká, že to vyřeší v kruhu rodinném. Pana [REDACTED] st. od té doby neviděla, bavila se s ním jen dvakrát krátce telefonicky. Ona jediná [REDACTED] věřila, byla tam rozepře s manželem a maminkou, pak už se ta tíha nedala unést, tak jí manžel řekl, že

půjdou do krizového centra pro rodinu, vyhledat pomoc odborníka. Když začali ten problém pomocí psychoterapeuta řešit, tak se dozvěděla, že pan [REDACTED], tedy otec manžela šel na policii podat žádost o prošetření této věci, což považuje za velice nestandardní postup. Když se to dozvěděla, tak asi ten samý den jeli na policii podat trestní oznámení, protože se bála „co na ni ušijou“, čekala z té druhé strany nějakou „podpásovku“. K dotazu uvedla, že [REDACTED] jí řekla, že jí obžalovaný osahával, snažil se jí orálně uspokojovat a neustále se jí ptal, jestli už byla. Měl jí přitom říkat, že má pěknou broskvičku. Dodala, že [REDACTED] a byla dříve problematická, myslí si, že teď se to zlepšilo. Ohledně fungování rodiny uvedla, že rodinu hodně ovlivňovala její matka a děda – otec manžela, když třeba řekla, že k dědovi [REDACTED] nepojede, tak jí napadli, že je strašná, že dělá ostudu a stejně to tak vždy dopadlo, že [REDACTED] tam vždy jela. Ona dříve neměla námitky proti tomu, aby [REDACTED] na chalupu k dědovi jezdila, měla za to, že s dědou mají hezký vztah, tak si říkala, ať si to prarodič užije, ale posledního půl roku si všimla, že jí děda začal a také v okolí – u jejich rodičů v rodině pomlouvat. Poslední dobou také [REDACTED] říkala, že na chalupu k dědovi nechce, asi toho posledního půl roku, dodala, že [REDACTED] jí jednou dala telefon na hlasitý odposlech, takže bylo slyšet, co jí obžalovaný vykládal – konkrétně, že se jí nebude ptát, zda má v tašce Venušiny kuličky, nebo robertka, jiný telefonický hovor byl, že jí vykládal, ať si dá pozor, že propichují prezervativy a k tomu řekl, že ona nedostane krámy a bude v tom. To už tehdy nevydržela a zavolala své matce, ta z toho byla také trochu pohoršena a řekla, že mu domluví. Dále tam byl ještě jeden telefonický hovor, velice podezřelý, kdy jí děda řekl, že jí potřebuje vidět, přijel před školu, že se na ni potřeboval prostě jen podívat, že si k němu přisedla [REDACTED] kamarádka, nebo spolužačka, dala mu na ruku stříbrný náramek a řekla mu, že ho má ráda a že [REDACTED] o něm špatně mluví. [REDACTED] začala z dědy tahat jméno té spolužačky, protože věděla, že si to děda vymýšlí a že je to nepravděpodobné, on říkal, že už si to nepamatuje, že už neví jak vypadala, ona mu říkala, že si ten řetízek určitě koupil sám a on že ne, tyhle hovory jí přišly divné. Všimla si také, že se začala oblékat, jako by byl mladík, ještě ve svém věku si založil facebook a [REDACTED] tam vyloženě kontroloval, přidával si její přátele, ona se pak rozčilovala, že komunikuje s jejími přáteli. Dodala, že obžalovaný se k [REDACTED] choval jako k partnerce a ne k vnučce, dělal za ní práci, jen aby ona se neunavila, třeba když dostala [REDACTED] nějaký úkol, tak děda hned přispěchal. Pobýval u nich tak jednou za měsíc, někdy si to domlouval s ní, někdy s manželem, někdy ho poprosili, aby přijel za dětmi. Také u nich spal, více méně když přijel, tak u nich byl tak 2-3 dny, vždy se minimálně jednu noc zdržel. Spal v pokojíčku s dětmi, protože tam byla nejlepší postel na ta jeho záda, spal tam s dětmi, třeba malý [REDACTED] si dal matraci na zem a [REDACTED] spala s dědou na jedné posteli, ona většinou spala u zdi a on na kraji, protože chodil na záchod. Ona to nepovažovala za nic nenormálního, protože její děti, když přijedou k jejím rodičům, tak babička si třeba lehne za [REDACTED] do postele přečíst mu pohádku a zůstane s ním spát. Nepamatuje si, že by [REDACTED] někdy řekla, že nechce s dědou v pokojíčku spát. Na otázku, jak často [REDACTED] jezdila k dědovi na chalupu uvedla, asi tak 1x za 2 měsíce, většinou na víkend, nepozorovala, že by po návratu byla [REDACTED] nějak rozrušená, nebo v nepohodě, spíš byla vždy nadšená, že jí děda koupil novou bundu, nebo řasenku. Na otázku, jak se [REDACTED] k dědovi chovala, svědkyně uvedla, byla na něj hrozně drzá, až jí sama musela usměrňovat, ale zase až poslední dobou, mluví o posledním půl roku. Má za to, že [REDACTED] nemá žádné sexuální zkušenosti. Dodala, že syna [REDACTED] do toho vůbec nezatahují, je mu 7 let. Ona sama při návštěvách obžalovaného, zaznamenala například nějaké šeptání z dětského pokoje, jinak si ničeho nevšimla. Svědkyně také předložila lísteček se sdělením dcery [REDACTED] ohledně obžalovaného. Obdobné skutečnosti [REDACTED] uvedla také dne 2.4.2013 do protokolu o trestním oznámení, kde mimo jiné uvedla – on se k [REDACTED] choval jako k manželce, v rámci možností jí kupoval na co si vzpomenu, byl na ni těžce fixován, říkal, že na ní přepíše auto, nabízel jí, že k němu může jít bydlet. Když chtěl obžalovaný, aby za ním někdo přijel, tak vždycky chtěl jen [REDACTED] jiné

vnuky ne, dělal jí žárlivé scény, například když ■■■■■ šla spát ke kamarádce, tak to komentoval slovy – tak ty jdeš spát pryč jo, no tak si teda jdi, a říkal to nahněvaným tónem, urazil se a naštvál se. Také jí dala při telefonickém rozhovoru ■■■■■ s obžalovaným ■■■■■ hlasitý odposlech, kdy děda ■■■■■ nutil, aby mu řekla, že ho miluje a že ho má ráda, když se ona zdráhala, tak na ní stále naléhal, upjal se na to a nechtěl dále pokračovat v hovoru, dokud mu to neřekne. Až když mu to řekla, tak teprve poté se bavili dále. Rovněž uvedla, že zaznamenala, že se zásadně změnil její vztah k dědovi, mluvila s ním jako s pívlem, jak s nějakým bezdomovcem, manžel i ona jí mnohokrát říkali, že tak s ním mluvit nemůže, že s ním má mluvit hezky. Také k obžalovanému moc nechtěla jezdit, většinou to dostala příkazem od jejího manžela, že tam pojede a dědovi uklidí a pomůže. Také měla v té době problémy s chováním, zhoršila se ve škole, byla drzá a lhala. Došlo také k jejímu sebepoškozování, když jí dali do jiné školy, tak ty problémy přestaly. U hlavního líčení setrvala na své výpovědi z přípravného řízení, dodala, že jejich vztah s dcerou ■■■■■ nebyl dříve takový, jako dnes, měla problémy ve škole, jejich vztah se zlepšil v posledních dvou letech, v současné době je situace normální „mlátí s ní puberta“, kdy vzdoruje a nenechá si poradit od ní, ani od manžela, ale jinak se jí svěřuje. Když se jí tehdy ptala, proč to neřekla dříve, tak jí řekla, že se bála, že by jí tatínek nevěřil, že by věřil dědovi, bála se, že to zničí jejich rodinu. Popsala, jakým způsobem jí dcera jednání dědečka sdělila – prostřednictvím lístečku, také potvrdila obsah telefonických hovorů mezi obžalovaným a ■■■■■, které jí ■■■■■ nechala vyslechnout. Dodala, že jí bylo podezřelé, že se děda ■■■■■ vždýcky ptal – už jsi sama, už můžeš mluvit, jako kdyby měli mluvit něco tajného. Rovněž uvedla, že se s dcerou byly problémy, ale v takových zásadních věcech nelže. Rovněž se vyjádřila k návštěvám v rámci rodiny, k tomu, kde dříve pracovala, jakož i ke zdravotním problémům obžalovaného. Potvrdila, že její matka si s obžalovaným pořád telefonuje, když k nim přijela, že ■■■■■ vyhrožovala, ať to odvolá, že bude mít problémy, že ona půjde do past'áku a že ty holky co tam budou vypovídat budou mít problémy.

Svědčyně ■■■■■ u hlavního líčení uvedla, že si myslí, že v 6. třídě jí ■■■■■ řekla, že jí děda obtěžoval, řekla jí to v šatně, ona se jí ptala jak ji obtěžuje, ona jí řekla, že jí dělal orální sex. Ona se jí neptala kdy a kde se to stalo, ptala se jí, jestli to bylo vícekrát, ■■■■■ jí řekla že ano. ■■■■■ a jí nepopisovala, jak to mělo proběhnout, na to jí ona řekla, ať to oznámí na linku bezpečí, ■■■■■ uvedla, že se bojí. Tomu rozhovoru předcházelo to, že přišla s tím, že jí musí něco říct, ale že se stydí a pak to z ní dostala. Ten den, kdy jim to řekla byla přepadlá, ale jinak ostatní dny se smála. K dotazu uvedla, že jí tehdy k tomu musely přemlouvat, aby jim to řekla, ona jim pak řekla, že jí zneužíval a pak řekla, že šlo o orální sex. Myslí si, že když jim to ■■■■■ říkala, že brečela. Dodala, že na ■■■■■ bylo vidět, že jí něco trápí.

Svědčyně ■■■■■ u hlavního líčení uvedla, že zná manžele ■■■■■, ■■■■■ zná asi 20 let, jezdili k nim tak 2x do měsíce, kdy tam strávili celé odpoledne, teď se však nenavštěvují, pak ■■■■■ se semnou přestal bavit. Uvedla, že nic konkrétního neviděla – mezi obžalovaným a poškozenou ■■■■■, ■■■■■ jí vyprávěla o ■■■■■ různé příhody, kdy jedna z nich byla o tom, že ■■■■■ obžalovaný vysvětluje věci ze sexuální výchovy, že jí vypráví o vibrátorech, paní ■■■■■ to řekla manželovi, který na tom neshledával nic divného. Ví o tom, že si dědeček přál, aby mu ■■■■■ založila facebookový profil a také to, že jí ztropil scénu za to, že tam není, že má ■■■■■ spát v noci doma. Obžalovaný také ■■■■■ sledoval, jezdil za ní ke škole. Má za to, že si obžalovaný ■■■■■ všiml více, například dostala hodně velký puket, když měla narozeniny.

Svědčyně [REDAKCE] u hlavního líčení uvedla, že když byla asi v 5., nebo v 6. třídě, tak jí [REDAKCE] řekla, a to jí a jedné kámoše od nich, že jí děda orálně obtěžuje, více to neřešily, říkala si, že jí to musí být nepříjemné, byla u toho ještě [REDAKCE]. Ona byla tehdy [REDAKCE] a taková divná, říkala jim, že to nesmí nikde říct, řekla, že jí děda dává pusinky mezi nohy. Když se jí ptala v souvislosti s tím, že měla jet o prázdninách za dědou, jestli chce k němu jet, když jí tohle dělá, [REDAKCE] jí řekla, že je děda na ní moc hodný a že mu odpustila. Když se jí ptala, proč to neřekne doma, ať tomu zabrání, ona řekla, že se bojí to říct, že jí nebudou věřit, že nechce rozvrátit rodinu a že má dědu ráda. [REDAKCE] říkala, že jí děda kupuje více věcí než taťka, že je hodnější. Ona o tom mluvila vícekrát, ale ona osobně se jí na to neptala, z jejího vyjádření – [REDAKCE], byl pocit, že se to stalo asi vícekrát. Dodala, že jí v současné době volala její matka, resp. volala „ubrečená [REDAKCE]“, a říkala, ať to potvrdí její matce, že jí to říkala už déle. Když jí dala její maminku „k uchu“, řekla jí, že je to pravda, že to [REDAKCE] dříve říkala.

Svědčyně [REDAKCE] u hlavního líčení uvedla, že [REDAKCE] k nim přišla na školu, následně se seznámily, potom ona byla její nejlepší kamarádka, ona jí pak řekla svoje tajemství, řekla jí o tom, že asi od 5. třídy jí děda osahával a podobně, nějak to neřešily, když se jí zeptala, jestli jí osahával na intimních partiích, ona jí řekla ano. Také jí řekla, že vždycky když spí u něj a když děda spí u nich v posteli, tak se to tam děje. Říkala, že je jí to nepříjemné, že ho kvůli tomu nesnáší, rodičům to říkat nechtěla, aby se nehádali, skrývala to. Ona sama jí říkala, ať to raději řekne, než bude pozdě. Také jí řekla, že nechce, aby se rodiče rozešli, bála se, že jí nikdo neuvěří. Dědy se bála, nic hezkého o něm neříkala, když se jí ptala, proč o něm takhle mluví, tak ona říkala, že ho nesnáší za to, co jí dělal, že kdyby se k ní choval normálně, tak o něm takové věci neříká.

Svědčyně [REDAKCE] u hlavního líčení uvedla, že zná rodinu poškozené, [REDAKCE] poprvé viděla jako šestiletou, poslední čtyři roky s ní nebyla v kontaktu. Nikdy nezaznamenala žádný zvláštní vztah, ani žádné podezřelé jednání – že by tam docházelo k nějakému zneužívání. Myslí si, že výchova [REDAKCE] byla přísná, co do nároků na přípravu do školy někde neúměrná. Ohledně jednání obžalovaného uvedla, že nezaznamenala nic podezřelého.

Svěděk [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že zná spíše rodinu [REDAKCE] se kterým mají společné sportovní zájmy. Má za to, že tím jak byla rodina, včetně babičky a dědečka na [REDAKCE] přísná, tak za to velký vděk určitě nesklidili, on sám pokud [REDAKCE] s panem [REDAKCE] párkrát viděl, pan [REDAKCE] se k ní normálně choval jako dědeček k vnučce.

Svěděk [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že manželku poznal, když [REDAKCE] byly čtyři roky, když bylo [REDAKCE] 10 let, tak si jí osvojil, podrobně se vyjádřil k fungování rodiny a k vyrůstání [REDAKCE]. Podrobně také popsal zdravotní problémy otce. Nezaznamenal žádné neobvyklé jednání otce k [REDAKCE], také si nevšiml, že by za ním nechtěla jezdit na chalupu, jejich vztah, tedy [REDAKCE] a otce považoval za zcela normální. Popsal také situaci, která vznikla poté, co [REDAKCE] věc oznámila manželce, jakým způsobem se tuto situaci snažil řešit. On osobně považoval vztah dědy, resp. otce s [REDAKCE] jako velice hezký, nezjistil ani sebemenší známku toho, že by se tam mělo dít něco špatného. Potvrdil, že otec spal s [REDAKCE] v jedné posteli, když spal u nich v průchozí místnosti, byla možnost, aby spal jinde, ale protože měl problémy se zády, nespál na rozložené sedací soupravě, protože mu to nedělalo dobře. Vyjádřil se také k problémům s chováním [REDAKCE]. On v daném směru spíše věří otci, protože s ním nikdy nebyli žádné problémy, který však má zdravotní problémy. Manželka mu až

v průběhu šetření této věci řekla, že se jí vybavilo nějaké chování jeho otce, které jí připadalo divný.

Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie MUDr. Jiřího Hrdličky a odvětví klinická psychologie Mgr. Václava Šnorka, na obžalovaného ■■■■■, nar. ■■■■■, bylo zjištěno, že posuzovaný netrpí a ani v době, kdy se měl dopouštět trestné činnosti, ze které je obviněn, netrpěl duševní chorobou ve smyslu psychózy. Znalci u posuzovaného nerozpoznali žádnou poruchu duševního zdraví, která by posudkově významně omezovala jeho schopnost rozpoznat protiprávnost jeho jednání a své jednání ovládat. Z hlediska psychiatrického pobyt obžalovaného na svobodě není zvýšené nebezpečný, znalci nenavrhují žádná medicínská opatření. Posuzovaný je plně schopen chápat smysl trestního řízení. U posuzovaného nebyly zjištěny známky významné psychopatologie. Ve srovnání s vrstevníky posuzovaného je zjišťována relativně solidní úroveň psychických funkcí, ale vzhledem k jeho individuální normě nepochybně došlo ke zhoršení, všeobecná adaptabilita se s přibývajícím věkem snížila, schopnost autoregulace klesla. V jeho motivační struktuře dominuje zaměření na zvládnutí každodenního života, přičemž akcentovány jsou fyziologické potřeby, což je však v daném věku obvyklé. Posuzovaný je zaměřený prakticky, nepředstavuje jedince s výrazně rozvinutými intelektuálními zájmy. Má tendenci nahlížet na problémy zjednodušeně, ale nelze říci, zda to je charakteristika, která byla přítomna i premorbidně, očekávat je nutné rigidní vzorce chování. Může poněkud méně citlivě reagovat na potřeby a zájmy druhých lidí, jeho schopnost dekódovat subtilní citové prožitky nižší. Proto se může eventuálně projevat sociálně méně vhodně. Ze zjištěných osobnostních charakteristik nevyplývá zvýšené riziko vybavení agresivních vzorců chování, než odpovídá normě. Rozumové schopnosti posuzovaného dosahují průměrné úrovně. Posuzovaný je nastavený extrovertně, ale společnost druhých lidí nezbytně nepotřebuje. Konfliktům se snaží spíše vyhybat a to z části tím, že se snaží přizpůsobit očekáváním druhých. Pokud by se trestného činu dopustil, jeho motivace by nebyla velmi pravděpodobně chorobná, souviselo by s poklesem kognitivní kapacity v rámci stárnutí a uplatnily by se také situační faktory. S ohledem na zjištěné skutečnosti lze konstatovat, že je spíše méně pravděpodobné, že by případné kriminální jednání posuzovaného bylo motivováno sexuálně. V doplnění znaleckého posudku pak bylo uvedeno, že posuzovanému je 81 let, řadu let se léčí pro diabetes mellitus, prodělal plicní embolii a závažný úraz páteře, především však byl léčen ozařováním pro karcinom prostaty a v rámci prevence recidivy tohoto maligního onemocnění podstoupil kastraci, tj. odstranění obou varlat, což je hlavní zdroj mužského hormonu testosteronu. Navíc užívá léky, potlačující tvorbu tohoto hormonu, je poukázáno na to, že testosteron je mužský hormon zodpovědný mimo jiné za intenzitu sexuálního pudu. Lze tedy mít za pravděpodobné, že tyto skutečnosti mohou podstatnou měrou minimalizovat sexuální potřeby posuzovaného. U hlavního líčení znalec MUDr. Jiří Hrdlička setrval na závěrech znaleckého posudku, dodal, že pokud jde o minimalizaci sexuálních potřeb, nemůže říci, jestli je stav nulový, v každém případě ve srovnání s člověkem mladým, zdravým, je velmi pravděpodobné, že ty sexuální potřeby nebudou tak vysoké. U obžalovaného se nejednalo o projev sexuální deviace, kastrace významně snižuje riziko jakýchkoliv sexuálních projevů. Není to však tak, že by dostal odpor k ženám, muž po kastraci zůstává sexuálním jedincem, nemění se ani sexuální orientace.

Ze závěrů znaleckého posudku znalkyně PhDr. Mgr. Danuše Nichtburgerové z oboru forenzní psychologie na poškozenou ■■■■■ ■■■■■ bylo zjištěno, že osobnost posuzované ■■■■■ je v pásmu normality, postojově tvrdší, ve vývojovém období staršího školního věku (pubescence). Dříve se cítila bezmocná, vše utajovala a nechávala si pro sebe, protože nad situací neměla kontrolu, nebyla vždy schopna rozpoznat sexuální a

sociální nepřiměřenost chování (všelijaké narážky, porušování hranic mezi dospělým a dítětem, vynucování si intimního chování), což se s rozvojem jejich rozumových schopností změnilo. Je psychicky kognitivně zralá, aby testovala realitu a odlišila vlastní fantazie od vnějších zážitků. Není sugestibilně ovlivnitelná, nemá sklony k bájevě lhavosti, ani k konfabulacím, události, které prožila je schopna si zapamatovat a reprodukovat v celku přesně, včetně orientace v čase. Její morální vývoj ale není zcela ukončen, snadno může použít lež, či zveličování s pocity oprávněnosti vlastního chování. Nelze u ní vyloučit zkreslování výpovědi na podkladě motivu potrestání, vadilo jí, že jí obžalovaný kontroluje, kde je a s kým se stýká, jeho projevy lásky neakceptovala a vůči jeho autoritě se vymezovala. Uvědomila si své já, pozici ve společnosti a svou převahu nad slabostí [REDAKCE], jehož dobrotu mohla začít zneužívat. Roli mohla sehrát i neúcta ke stáří, mohla převzít negativní postoj k obžalovanému od své matky. Svou výpovědí se do určité míry mohla snažit získat převahu nejen ve vztahu k obžalovanému, ale i ve vztahu ke svému adoptivnímu otci [REDAKCE]. Celkově je ale její výpověď spontánní, upřímná, terminologie vztahující se k sexuálnímu chování je věku přiměřená, líčení událostí je nekonkrétní (s výjimkou líčení sexuálních útoků desetileté), nezasazované do kontextů dalších událostí (mohlo jít o vytěšňování těchto vzpomínek), některé výpovědi jsou rozporné, rozporně líčí hlazení – lízání přirození. V jádru ale svědecká výpověď nezletilé znaky věrohodné výpovědi má. V závěru posudku znalecký posudek poukázala na to, že šlo o rodinný systém, kde mohlo k sexuálnímu zneužívání dítěte docházet, a to patriarchální a autoritářská rodina frustrovaná matky fyzicky atraktivního dítěte nechráněného biologickým otcem odcizený vztah mezi posuzovanou a matkou, která je málo senzitivní k pocitům a potřebám dítěte, s malým prostorem pro soukromí dítěte. Pokud docházelo k sexuálnímu zneužívání, nebylo spojeno s násilím a traumatizací. Její emocionální újma nevedla ke zpomalení duševního vývoje a ke zhoršení paměťových a rozumových schopností, psychosociálními problémy, depresí a úzkostí aktuálně netrpí, její způsobilost ke školní práci nebyla narušena. U hlavního líčení setrvala na závěrech znaleckého posudku, dodala, že posuzovaná mohla zveličt některé dílčí události, ale jádro její výpovědi je věrohodné, jádrem její výpovědi je pak to, že tam docházelo k těm orálním útokům. Poukázala na to, že posuzovaná v daném období nebyla chráněna, měla špatný vztah k matce, ona to neměla komu říci, či to někomu sdělit. Ohledně obsahu výpovědi poškozené mimo jiné uvedla – těm dětem to začne splývat, pamatují si to první jednání, to další pak splyne, pak si pamatují to poslední.

Ze záznamu z jednání ze dne 23.5.2012 je zřejmé, že [REDAKCE], třídní učitelka nezl. [REDAKCE] oznamuje, že s touto hovořila a ta se jí svěřila, že její matka na ni doma reaguje výbuchy hněvu a používá vůči ní vulgární výrazy, jednou jí měla doma zbít berlemi. Byla doporučena návštěva krizového centra v Českých Budějovicích. Z dalšího zápisu ze dne 17.5. a 18.5.2012 zpracovaným [REDAKCE] je mimo jiné zřejmé, že nezl. [REDAKCE] měla být doma společně s mladším bratrem velmi často svědkem hádek a konfliktů mezi rodiči. Matka žákyně je velmi impulzivní, reaguje často výbuchy hněvu, vulgárními výrazy zahrnuje [REDAKCE] i další členy rodiny. Ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 28.5.2012 mimo jiné vyplývá, že paní [REDAKCE] uvedla, že měla zlomený kotník, nemohla se na nohu vůbec postavit, proto všechny domácí práce musel zastat manžel a dcera [REDAKCE], které se to nelíbilo, paní [REDAKCE] si však nemyslí, že by dcera byla přetěžována, nebo nadměrně trestaná. Ze zprávy na nezl. [REDAKCE] od Biskupského gymnázia J.N. Neumanna a církevní základní školy ze dne 4.7.2012, je mimo jiné zjišťováno, že po materiální stránce je [REDAKCE] velmi dobře zajištěna, rodiče pro ni vytvářejí podnětné prostředí, mají velký zájem na dobrých školních výsledcích a chování [REDAKCE], také mají snahu řešit problémy. Otec striktně lpí na dodržování pravidel a dohod, matka je dle jejich názorů

mírnější, častěji ■■■■■e uleví, paradoxně má ale více konfliktů s matkou. Jelikož se rodiče domnívají, že velký vliv na ■■■■■ chování její spolužačky a chtějí zamezit nekontrolovanému pohybu po městě po skončení vyučování, rozhodli se ke změně základní školy – zvolili školu v místě bydliště.

Skutkový děj je dále dokladován výpisy telefonních hovorů telefonních čísel ■■■■■, nar. ■■■■■ a ■■■■■ nar. ■■■■■. Místo činu bylo zadokumentováno protokoly o ohledání místa činu, jakož i fotodokumentací.

Po zhodnocení všech provedených důkazů a to jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu, dospěl soud k závěru, že bylo spolehlivě prokázáno jednání obžalovaného v tom rozsahu, jak je popsáno ve výrokové části výroku o vině. Pokud jde o obhajobu obžalovaného, tuto považuje soud za nevěrohodnou a účelovou, když tato je vyvrácena vedle výpovědi poškozené také zejména výpověďmi svědkyň ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■, znaleckým posudkem znalkyně PhDr. Danuše Nichtburgerové, jakož i dalšími důkazy. Obžalovaný ■■■■■, nar. ■■■■■, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení setrval na svém tvrzení, že se vůči poškozené ■■■■■, nar. ■■■■■, nedopustil žádného protiprávního jednání, tedy ani sexuálně motivovaného jednání kladeného mu za vinu, má za to, že jeho vztah k ■■■■■ nevybočil z normálu vztahu dědečka k vnučce. V rámci své obhajoby také poukázal na své zdravotní potíže, zejména pokud jde o provedenou zdravotní kastraci, které v podstatě vylučují ve svém celku, že by se žalovaného jednání dopustil, kdy především provedená kastrace podle něj vylučuje, že by u něj přetrvával sexuální pud, když jak svými slovy uvedl, se necítí být mužem. Má za to, že v daném směru v jeho prospěch svědčí také závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie i sexuologie. Má za to, že poškozená ■■■■■ si vše vymyslela, jako důvod, proč by ho shora popsaným způsobem označila jako pachatele pohlavního zneužívání však uvedl pouze to, že se dostala do nevhodné party a že ji mohlo vadit, že ji častěji kontroloval. Žádný jiný závažný důvod, případně rozpor mezi nimi, který by mohl vysvětlovat předmětný postoj poškozené neuvedl. Pokud jde o obžalovaného, nelze přehlédnout, že přes jeho zdravotní problémy, které jsou v dané věci dostatečně zadokumentovány, včetně úmrtí jeho manželky, nerezignoval na aktivní život. K životu se snaží přistupovat samostatně, jen s částečnou podporou, či pomoci od rodiny, sám se snažil v rámci svých možností pomáhat ostatním. Nelze přehlédnout, že i přes svůj věk se snažil elegantně, či moderně oblékat, což se mimo jiné například objevilo ve výpovědi svědkyně ■■■■■, která ho označila, s ohledem na jeho oblékání a nošení zlatých řetízků jako „šviháka lázeňského“. Jeho aktivní přístup k životu se projevil také například tím, že poškozenou ■■■■■ požádal, aby mu založila facebookový profil, což v jeho věku jistě není příliš obvyklá záležitost, kdy vše nasvědčuje tomu, že také tímto způsobem chtěl být v kontaktu s poškozenou a zde o ní také případně získávat informace, kdy dokonce měl touto cestou kontaktovat kamarády poškozené. Nutno také konstatovat, že obžalovaný ■■■■■ věnoval oproti ostatním příbuzným, resp. vnučkám, či vnukům větší pozornost, nejenom co do četnosti kontaktů, ale také co do rozsahu dárek, které poškozené kupoval. Pokud jde o výpověď nezletilé ■■■■■, tuto soud považuje za věrohodnou, a to zejména s přihlédnutím k obsahu svědeckých výpovědí ■■■■■, ■■■■■ a ■■■■■ a k závěrům znaleckému posudku znalkyně PhDr. Danuše Nichtburgerové. Poškozená jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení setrvala na své výpovědi ohledně rozsahu, četnosti a způsobu protiprávního jednání obžalovaného, ke kterému došlo poprvé v letních měsících roku 2008 a které trvalo do 22.4.2013, kdy obžalovaný ji na své chalupě v ■■■■■ a při návštěvách v jejím bydlišti, resp. jejích rodičů opakovaně pohlavně zneužíval tak, že jí osahával na nahých prsou a na nahém přirození a přes její slovní odpor či pláč jí roztahoval nohy, kdy jí jazykem dráždil na

přirození. Nelze přehlédnout, že poškozená v podstatných momentech setrvala na popisu protiprávního jednání obžalovaného, nebyly zjištěny žádné skutečnosti, že by své výpovědi měnila v neprospěch obžalovaného, zejména když k dotazu uvedla, že obžalovaný se po celou dobu dopouštěl toliko popsaného jednání, nežádal ji o jiné sexuálně zaměřené úkony, neměl na ní žádné jiné sexuální požadavky, nesvlékal se před ní, také jí nikdy nežádal a ani jí nevyhrožoval v tom směru, aby o jeho jednání mlčela. Podle přesvědčení soudu obžalovaný v daném směru spoléhal na své postavení v rodině a na vědomost o jeho zdravotním stavu, s tím, že u něj bude stěžít někdo předpokládat sexuálně motivované jednání. Pokud jde o poškozenou, z její výpovědi, z výpovědi její matky [REDAKCE], z vyjádření soudní znalkyně PhDr. Nichtburgerové, shora uvedených zápisů o jednání ze školy poškozené a svědecké výpovědi [REDAKCE] je zřejmé, že poškozená se v předchozím období matky bála, nebyl mezi ní a matkou dobrý vztah, resp. vztah důvěry a ochrany, který by jí jinak zřejmě vedl k tomu, aby jí jednání obžalovaného již dříve oznámila. Pokud jde o její vztah k obžalovanému, tento byl evidentně rozporuplný, kdy na jednu stranu ho měla ráda, na druhou stranu těžce nesla jeho sexuálně motivované jednání vůči ní, přesto mu nechtěla ublížit. Tvrzení obžalovaného, že důvodem k výpovědi poškozené vůči němu, kdy ho označila jako pachatele pohlavního zneužití byl motivován tím, že se dostala do nevhodné party, či že se jí nelíbilo, že jí častěji kontroloval, neobstojí ve světle dalších důkazů. Jde především o výpovědi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE], jímž se poškozená již ve výrazně dřívější době – 5.-6. třída, svěřila s tím, že ji dědeček osahává a dopouští se vůči ní orálního sexu, jednak potvrzují tvrzení poškozené v tom směru, že se obžalovaný takového jednání měl dopouštět, navíc poškozená se těmito svým kamarádkám svěřila v době, kdy jí ještě obžalovaný v podstatě nekontroloval a kdy také např. nebyla začleněna do žádné závadové party. Skutečnost, že poškozená jednání obžalovaného oznámila až s tak velkým časovým odstupem, pak podle přesvědčení soudu odpovídá možnostem poškozené v rámci daných rodinných poměrů. Poškozená si i přes svůj nízký věk uvědomovala, jaký dopad může mít takové její oznámení chování obžalovaného před rodiči, zejména, že toto způsobí rozpor v rodině, za situace, kdy má ráda svého nevlastního otce. Na druhou stranu se bála reakce matky, včetně toho, že jí nikdo nebude věřit, že k takovému jednání by mohlo docházet, kdy se budou rodiče hádat a může dojít k jejich rozvodu. Z výpovědi poškozené je zřejmé, že spoléhala na to, že obžalovaný s takovým jednáním přestane, tento její předpoklad se však nenaplnil, s přibývajícím věkem se jednání obžalovaného snažila více odporovat, snažila se ho odradit svým nevhodným chováním a teprve když zjistila, že takto ničeho nedosáhla, oznámila jednání obžalovaného matce. Pokud jde o výpovědi svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], byť neuvádí žádné větší podrobnosti ohledně jednání obžalovaného, o němž se od poškozené v daném období měly dozvědět, lze jejich výpovědi považovat za věrohodné, když netrpí žádnými zásadními rozpory, kdy ve svém celku tyto svědkyně potvrzují tu skutečnost, že se před nimi poškozená [REDAKCE] jednoznačně vyjádřila o způsobu pohlavního zneužívání ze strany obžalovaného. Z jejich výpovědí je také zřejmé, že ač jí nabádaly, aby toto jednání obžalovaného doma oznámila, nebo například na linku bezpečí, toto poškozená odmítla s tím, že by musela očekávat negativní reakci rodiny, jakož i narušení vztahů v rodině. Výpovědi svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] podle přesvědčení soudu zásadním způsobem potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené nezletilé [REDAKCE]. Pro pravdivost tvrzení poškozené pak svědčí významným způsobem také závěry znaleckého posudku znalkyně PhDr. Danuše Nichtburgerové, která uvedla, že výpověď poškozené ohledně pohlavního zneužívání, resp. orálního sexu ze strany obžalovaného vůči ní, je věrohodná. Závěry znaleckého posudku PhDr. Danuše Nichtburgerové v daném směru pak soud považuje, i s ohledem na celkovou důkazní situaci za objektivní a věrohodné. Poškozená se nesnažila vystupovat jako „vzorná dívka“, naopak sama hovořila o tom, jaké problémy měla a řešila, nesnažila se stavět do

lepšího světla. Nebyly u ní zjištěny sklony k lhavosti, či její ovlivnitelnosti. Znalkyně také vysvětlila, proč poškozená podrobně popsala toliko první a poslední pohlaví zneužívání ze strany obžalovaného s tím, že k ostatním skutkům v podstatě uvedla to, že takové jednání se opakovalo vždy, k čemuž znalkyně uvedla, že s ohledem na dobu, po kterou bylo takové jednání pácháno, pak tyto další útoky splývají. Je možno konstatovat, že poškozená dostatečně popsala protiprávní jednání obžalovaného, včetně toho, kde k tomuto mělo docházet, kdy ani situace v bytě obývaném rodinou poškozené neznemožňovala takové jednání obžalovaného, zejména s ohledem na způsob provedení takového jednání. Postel, na které přespávala poškozená v jejich bytě, na které s ní přespával obžalovaný nebyla v přímém pohledu z pokoje, resp. ložnice rodičů poškozené, a pokud by poškozená např. hlasitě nekladla odpor, či plakala, nemuselo být rodiči poškozené reálně nic negativního zaregistrováno. Nelze přehlédnout ani to, že obžalovaný vedl s poškozenou hovory dotýkající se sexuální oblasti, což potvrzuje minimálně matka poškozené, za situace, že obžalovaný takové hovory rozhodně popírá. Pokud jde o závěr soudního znalce MUDr. Jiřího Hrdličky v tom směru, že u obžalovaného došlo k minimalizaci jeho sexuálních potřeb, podle přesvědčení soudu nevylučuje, že by se obžalovaný předmětného protiprávního jednání nemohl dopustit. Předně nedošlo k úplnému vymizení sexuálních potřeb, či pudu obžalovaného, tak jak to znalec nakonec uvedl, kdy na sexuální orientaci obžalovaného se nic nezměnilo. Shora popsaným jednáním obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, kdy poškozenou [REDAKCE] nar. [REDAKCE], tedy dítě mladší 15-ti let jiným způsobem pohlavně zneužil a to za situace, že poškozená byla svěřena jeho doзору, kdy zneužil její závislosti, svého postavení v rodině, a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu.

Společenská škodlivost jednání obžalovaného je dána významem zákonem chráněného zájmu společnosti, který svým úmyslným protiprávním jednáním narušil. Přitěžující okolnosti soud neshledal, obžalovanému polehčuje, že do spáchání projednávaného činu žil řádným životem.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno z opisu rejstříku trestů, že doposud nebyl soudně trestán, z místa trvalé bydliště k němu není připomínek.

Při rozhodování o trestu přihlédl soud ke všem rozhodným skutečnostem případu, zejména ke zjištěnému stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného, jakož i možnostem jeho nápravy a poté rozhodl uložit mu podle § 187 odst. 2 tr. zák. trest odnětí svobody v trvání 2 (dva) roky. Vše co svědčilo ve prospěch obžalovaného, především jeho dosavadní bezúhonnost, jakož i zjištěné okolnosti jeho jednání, kdy k předmětnému jednání částečně přispěla také shora popsaná situace v rodině poškozené, včetně toho, že nebylo prokázáno, že by předmětné jednání obžalovaného bylo spojeno s násilím a následnou traumatizací poškozené, zohlednil soud výrazným způsobem při rozhodování o trestu. Současně bylo přihlédnuto k vysokému věku obžalovaného, jakož i k té skutečnosti, že dle závěru soudní znalkyně PhDr. Nichtburgerové jednání obžalovaného na psychice a vývoji poškozené nemělo závažnějších dopadů. Nelze totiž přehlédnout, že předmětný trest odnětí svobody mu byl uložen na samé spodní hranici příslušné trestní sazby, kdy pachatelům takového deliktu hrozí ukládání trestu odnětí svobody na 2 léta až 10 let. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 (jeden) rok. Soud má za to, že takto uložený trest může dostatečně přispět k jeho

nápravě a převýchově, zejména v tom směru, aby se do budoucna vyvaroval obdobného protiprávního jednání.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr. ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (228 odst.4 tr. ř.).

V Českých Budějovicích dne 4.2.2014

JUDr. Pavel Pavlátka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Radka Veselská

Tento rozsudek ze dne 4.2.2014, čj. 1T 112/2013-307, nabyl právní moci dne 22.5.2014 a vykonatelnosti dne 22.5.2014 a to ve spojení s rozsudkem Krajského soudu České Budějovice, čj. 4To 205/2014-335. Připojení doložky provedla Radka Veselská dne 11.6.2014.